

Vragen 202201422/1/V2

1. U heeft zelf als oplossing aangedragen om in de situatie waarin een vreemdeling zijn nationaliteit en herkomst niet aannemelijk heeft gemaakt te volstaan met de vaststelling dat een land van terugkeer op het moment van het nemen van het afwijzende asielbesluit niet genoemd kan worden en dat u op een later moment een aanvullend terugkeerbesluit neemt waarin u een land van terugkeer noemt. Kunt u toelichten hoe u, in het licht van de huidige jurisprudentielijn van de Afdeling en het Hof van Justitie, ruimte voor deze oplossing ziet?
2. Welke praktische voordelen heeft het voor u als u in een dergelijke situatie een terugkeerbesluit kunt nemen zonder daarin een land van terugkeer te noemen, terwijl u op een later moment alsnog een aanvullend terugkeerbesluit zal moeten nemen? Is dat bijvoorbeeld noodzakelijk om een vreemdeling in de tussentijd tot medewerking te bewegen en/of onderzoek te doen naar een land van terugkeer?
3. Kunt u toelichten hoe deze oplossing zich verhoudt tot de verplichting een doeltreffend terugkeer- en verwijderingsbeleid te voeren?
4. Wat zijn de gevolgen, ook voor een vreemdeling, indien u zoals de rechtbank heeft overwogen geen terugkeerbesluit kunt uitvaardigen zolang er geen land van terugkeer valt te noemen?